

جزوه جلسه ششم داده ساختارها و الگوریتم

۱۱ مهر ۱۴۰۰

فهرست مطالب

۲	۱	پیاده سازی داده ساختارهای Stack، Queue و Deque
۳	۲	واسط های مجموعه ای
۳	۱.۲	اینترفیس مجموعه ای ساده یا ایستا
۳	۲.۲	اینترفیس مجموعه ای پویا
۳	۳.۲	اینترفیس مجموعه ای اشیا مرتب
۳	۴.۲	اینترفیس مجموعه ای پویا و مرتب
۴	۳	واسط صف اولویت یا Priority Queue

۱ پیاده سازی داده ساختار های Stack، Queue و Deque

۱. استفاده از لیست پیوندی:
اینترفیس های ذکر شده برای داده ساختار های بالا به راحتی توسط لیست پیوندی قابل پیاده سازی هستند اما در مواردی مانند دسترسی به عنصر i ام داده ها در زمان ثابت $O(1)$ امکان پذیر نیست.

۲. آرایه با سایز متغیر:
تغییر طول آرایه به منزله allocate کردن یک فضای جدید و انتقال آرایه قبلی به آرایه جدید است که این کار هزینه زمانی زیادی دارد. از طرفی سایز یک آرایه به هر میزان نمیتواند بزرگ باشد و مطلوب این است که برای یک آرایه به طول n فضای مصرفی برابر $O(n)$ باشد.

حال شیوه پیاده سازی یک داده ساختار با اینترفیس های ذکر شده (در جلسه قبل) را ذکر میکنیم. داده ساختار های vector در زبان ++c، list در python و array list در java اینگونه پیاده سازی شده اند:

- به جای آرایه ای به طول n ، آرایه ای به طول $\Theta(n)$ میگیریم.
- هر وقت آرایه پر شد، آرایه جدید به طول ۲ برابر آرایه قبل میگیریم و آرایه قبل را در ابتدای آرایه جدید کپی میکنیم.

پس با تفاسیر فوق اگر سایز آرایه قبل از درج توانی از ۲ باشد، درج عضو جدید در زمان $O(n)$ و در غیر اینصورت در زمان $O(1)$ انجام میشود. برای تحلیل زمانی عملیات درج نیز داریم: (اگر فرض کنیم $O(1) = 1$)

$$1 + 2 + 4 + 1 + 8 + 1 + 1 + 1 + 16 + 1 + 1 + \dots \geq 5n = \Theta(n)$$

با تحلیل سرشکن میتوان نتیجه گرفت:

$$\Theta(n)/n = O(1)$$

پس میتوان ادعا کرد هزینه درج بصورت سرشکن برابر $O(1)$ است.
- برای اینکه حافظه مصرفی $O(n)$ باقی بماند، وقتی اعضای آرایه به اندازه $1/4$ طول آن شدند، آرایه جدید به طول نصف آرایه میگیریم و اعضا را به آرایه جدید منتقل میکنیم. بدیهی است که اگر مقدار یک چهارم، برابر یک دوم میشد، هنگامی که نصف آرایه پر بود، درج یک عضو و سپس حذف آن به دفعات زیاد، هزینه زمانی بالایی در پی داشت. مجدداً مانند تحلیل سرشکن برای درج میتوان نشان داد هزینه زمانی حذف عضو به صورت سرشکن برابر $O(1)$ میباشد

۲ واسط‌های مجموعه‌ای

یک واسط مجموعه‌ای، مجموعه‌ای مانند S را نگهداری میکند که هر عضو(شیء) از مجموعه یک کلید نیز دارد.

۱.۲ اینترفیس مجموعه‌ای ساده یا ایستا

۱. `find-by-key(key)`: شیء با کلید `key` را در صورت وجود برمیگرداند.
۲. `iter()`: اشیاء را با ترتیبی دلخواه برمیگرداند.

۲.۲ اینترفیس مجموعه‌ای پویا

- تمام عملیات واسط مجموعه‌ای ایستا بعلاوه:
۱. `insert(key, value)`: شیء `value` با کلید `key` را وارد مجموعه میکند. اگر شیء با کلید `key` وجود داشت، حذف میشود.
 ۲. `delete-by-key(key)`: شیء با کلید `key` را در صورت وجود پاک میکند.

۳.۲ اینترفیس مجموعه‌ای اشیاء مرتب

- تمام عملیات واسط مجموعه‌ای ایستا بعلاوه:
۱. `find-next(key)`: شیء x عضو S را با حداقل کلید بزرگتر از `key` را برمیگرداند.
 ۲. `find-prev(key)`: شیء x عضو S با حداکثر کلید کوچکتر از `key` را برمیگرداند.
 ۳. `find-next($-\infty$) = find-min()`
 ۴. `find-prev(∞) = find-max()`
 ۵. `ordered-iter()`: مجموعه S را به ترتیب کلیدها برمیگرداند.

۴.۲ اینترفیس مجموعه‌ای پویا و مرتب

- تمام عملیات واسط ایستای مرتب و پویا بعلاوه:
۱. `delete-min()`: حذف شیء x با کوچکترین کلید
 ۲. `delete-max()`: حذف شیء x با بزرگترین کلید

۳ واسطه صف اولویت یا Priority Queue

در این داده ساختار اشیا به ترتیب اولویت در صف قرار میگیرند و داده با بیشترین اولویت در دسترس است. عملیات تعریف شده در این واسطه به شرح زیر هستند:

۱. `len()`: تعداد اشیا را برمیگرداند.

۲. `insert(key, value)`: شیء `value` را با کلید `key` وارد صف میکند.

۳. `find-max()`

۴. `delete-max()`

اگر صف اولویت را با آرایه عادی پیاده سازی کنیم، در اینصورت مرتبه زمانی عملیات به ترتیب زمان $O(1)$ ، $O(1)$ (بصورت سرشکن)، $O(n)$ و $O(n)$ است.

اما اگر این پیاده سازی با آرایه مرتب انجام شود به ترتیب داریم: $O(1)$ ، $O(n)$ ، $O(1)$ و $O(1)$ (بصورت سرشکن).